

سند برنامه‌ی راهبردی حوزه‌ی آموزش در راستای حرکت به سوی دانشگاه‌های نسل سوم

۱۳۹۶-۱۴۰۰

پیش‌نویس اولیه
(غیرقابل استناد)

دانشگاه علوم پزشکی ایران
معاونت آموزشی

نسخه
غیرقابل استناد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیش‌نویس اولیه

برنامه‌ی راهبردی معاونت آموزشی در راستای حرکت به‌سوی دانشگاه‌های نسل سوم

۱۳۹۶-۱۴۰۰

(غیرقابل استناد)

پیش‌گفتار

دانشگاه علوم پزشکی ایران از زمان تاسیس تاکنون سیر تحول و تکامل پر فراز و نشیبی را گذارنده است و در هر برهه از فعالیت علی‌رغم تفاوت در برنامه‌ها و راهبردهای کلان خود، در اصل پاسخ به نیازهای جامعه از مجرای تولید و کاربست دانش همواره مشترک بوده است.

با ورود به هزاره‌ی سوم همزمان با تغییر نیازهای بشر و گسترش فناوری اطلاعات، تحولات شگرفی در ماموریت‌های دانشگاه‌ها در جهت پاسخ به نیازهای جامعه ایجاد گردید. در پاسخ به توسعه‌ی جوامع در کنار آموزش، توسعه‌ی پژوهش و پاسخ به سوالات ذهن بشر ماموریت نوین دانشگاه‌ها گردید. اما تمرکز بر این ماموریت نیز با واقعیت‌های قرن بیست و یکم منطبق نبود و دانشگاه‌ها را بر آن داشت تا از گذار پژوهش عبور کرده و برای ادامه‌ی حیات خود در هزاره‌ی سوم، ماموریتی در خور را متصور سازند. از این‌رو دانشگاه‌های هزاره سوم تنها به آموزش و تربیت نیروی انسانی بسنده نکرده و ضمن انجام پژوهش در عرصه‌های مختلف، افق‌های تازه‌ای در حوزه‌ی نوآوری، ارزش‌آفرینی و خلق ثروت را به روی خود و جامعه گشوده است.

چشم‌انداز ارزش‌آفرینی و خلق ثروت از پنجره دانشگاه و نیل به دانشگاه‌های نسل سوم از نگاه سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان آموزش علوم پزشکی کشور مغفول نمانده و در بسیاری از اسناد فرادستی همچون برنامه‌ی تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی بصورت عمیق و دقیق تبلور یافته که بر این اساس دانشگاه‌های علوم پزشکی ماموریت یافته‌اند، تا با رصد شاخص‌های دانشگاه‌های نسل سوم و تکیه بر ظرفیت‌های نهادی و ساختاری، خود را به استانداردهای دانشگاه‌های فوق منطبق کرده و از این مجرا زمینه‌ساز شکل جدیدی از دانشگاه‌ها باشند که در آن دانشی که زایش می‌کند، برای جامعه نیز خلق ارزش کند.

همزمان با این گذار پارادایمی در سراسر کشور، دانشگاه علوم پزشکی ایران نیز از ابتدای سال ۹۶، نیل به دانشگاه نسل سوم را در افق چشم‌انداز ۴ ساله خود ترسیم کرده، تصویری که هم‌اکنون تصور خیزش مرزهای آن ممکن است دشوار به نظر آید، اما با تفکر و خرد جمعی و مشارکت همه‌ی اعضای دانشگاه نه‌تنها باورپذیر بلکه محقق خواهد شد. از این رو، سند برنامه‌ی راهبردی دانشگاه علوم پزشکی ایران با هدف تبیین اهداف و ماموریت‌ها، و ارائه راهبردهای تحول‌ساز دانشگاه جهت نیل به دانشگاه نسل سوم مورد بازبینی قرار گرفته است.

بر اساس این ضرورت، تلاشی منسجم با مشارکت همکاران در معاونت آموزشی دانشگاه، خصوصاً مرکز مطالعات و توسعه‌ی آموزش دانشگاه شکل گرفت، در این راستا با الهام از اسناد بالادستی همچون برنامه‌ی تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی، نقشه جامع علمی کشور، اهداف برنامه ششم توسعه و سند چشم‌انداز دانشگاه، برنامه راهبردی حوزه‌ی آموزش دانشگاه حرکت به سوی دانشگاه‌های نسل سوم تدوین گردیده است. رویکرد غالب در تدوین این برنامه، توسعه‌ی زیرساخت-های دانشگاه‌های نسل سوم و حرکت منظم و اثربخش گروه‌های آموزشی و دانشکده‌های تابعه در حصول به این هدف بوده است.

دکتر کوهپایه‌زاده

معاون آموزشی دانشگاه

کمیته فنی و برنامه‌ریزی به ترتیب الفبا

دکتر حمیدرضا برادران؛ عضو هیات علمی مرکز مطالعات و توسعه آموزش
دکتر امید پورنیک؛ دبیر کارگروه حرکت به‌سوی دانشگاه‌های نسل سوم
دکتر افسانه دهناد؛ دبیر کارگروه توسعه‌ی آموزش مجازی
دکتر کامران سلطانی عربشاهی؛ مدیر گروه آموزش پزشکی
دکتر علی کبیر؛ دبیر کارگروه پایش بسته‌های تحولی
دکتر سلیمه گوهری‌نژاد؛ دبیر کارگروه آینده‌نگاری مرجعیت علمی
دکتر علی مظاهری‌نژاد؛ مدیر امور هیات علمی
دکتر محمدرضا ملکی؛ دبیر کارگروه بازنگری برنامه‌ی راهبردی دانشگاه
دکتر مرضیه نجومی؛ مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی
دکتر سودابه وطن‌خواه؛ مدیر امور آموزشی و تحصیلات تکمیلی
دکتر اکرم هاشمی؛ دبیر کارگروه توسعه‌ی زیرساخت‌های آموزشی
دکتر سودابه هویدامنش؛ مسئول دانش‌پژوهی آموزشی

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از کلیه‌ی همکاران معاونت آموزشی، دانشکده‌ها، گروه‌های آموزشی، مراکز آموزشی- درمانی تابعه، کارگروه‌های دوازده‌گانه‌ی بسته‌های تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی که با حضور در نشست‌های آموزشی و ارائه نقطه نظرات و بازخوردهای خود در تدوین این مجموعه همکاری نموده‌اند، سپاسگزاری و قدردانی می‌شود. در نهایت از کارگروه علمی مرکز مطالعات و توسعه‌ی آموزش دانشگاه که ایفاگر نقش دبیرخانه تدوین این سند بوده است، قدردانی می‌شود.

برنامه راهبردی معاونت آموزشی دانشگاه

بیانیه ماموریت

معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، با بهره‌مندی از استادان، دانشجویان و کارکنان متعهد و خلاق تربیت‌کننده نیاز کشور به نیروی انسانی کارآفرین و نوآور در علوم پزشکی است. این معاونت با تکیه بر رهیافت توسعه‌ی گروه‌های میان‌رشته‌ای و تخصص‌گرایی به خلق ارزش، ثروت و قدرت در پاسخ به نیازهای جامعه می‌پردازد.

چشم‌انداز

معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، قصد دارد در تعامل با سایر دانشگاه‌ها در سطح ملی و بین‌المللی شرایط را برای توسعه‌ی علوم و فناوری‌های نوین علوم پزشکی مهیا کرده و جایگاه ممتازی در تربیت نیروی انسانی خلاق و کارآفرین در منطقه به‌دست آورد. در چشم‌انداز دانشگاه، سعی می‌نماید برخی دانشکده‌های دانشگاه به‌عنوان قطب تربیت نیروی انسانی ارزش‌آفرین در سطح منطقه مطرح شوند.

اصول و ارزش‌ها

- تاکید بر عدالت محوری در آموزش و پرورش دانشجویان
- توجه به اصل شایسته‌سالاری در جذب و ارتقاء نیروی انسانی
- اعتلای اخلاق حرفه‌ای و تعهدسازمانی در آموزش علوم پزشکی
- توجه به آرمانگرایی و آینده‌نگری در تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی
- توجه به رویکرد آموزش پاسخگو در آموزش و تربیت نیروی انسانی
- توجه به مدیریت مشارکتی و بهره‌گیری از نظرات هیات علمی و دانشجویان در اصلاح فرایندهای آموزشی دانشگاه
- توجه به تعاملات درون و برون‌بخشی با تاکید بر گسترش ارتباطات ملی و بین‌المللی
- تقویت پیوندهای بین‌رشته‌ای با تاکید بر کارآفرینی و آموزش پاسخگو

مسائل استراتژیک

- کمبود زیرساخت‌های آموزشی دانشگاه نسل سوم
- ضعف نگرش نیروی انسانی و مقاومت در جهت حرکت به سمت دانشگاه نسل سوم
- جذب و پذیرش دانشجو بدون توجه به نیازهای کشور
- توجه ناکافی به جذب منابع مالی و توسعه‌ای متناسب
- ضعف نگرش فرایندی و سیستمی در اجرای امور
- تصمیم‌گیری‌های جزیره‌ای و منفک
- حمایت ناکافی از اساتید و دانشجویان خلاق و کارآفرین
- کمبود توجه به بهره‌وری منابع در جهت توسعه آموزش
- عدم تطابق کوریکولوم‌های آموزشی با دانشگاه نسل سوم
- نبود سیستم جامع ارزشیابی
- کمبود منابع انسانی، فیزیکی و فناوری اطلاعاتی جهت توسعه آموزش مجازی
- عدم اختصاص منابع مالی به طرح‌های ارزش‌آفرین توسعه در آموزش

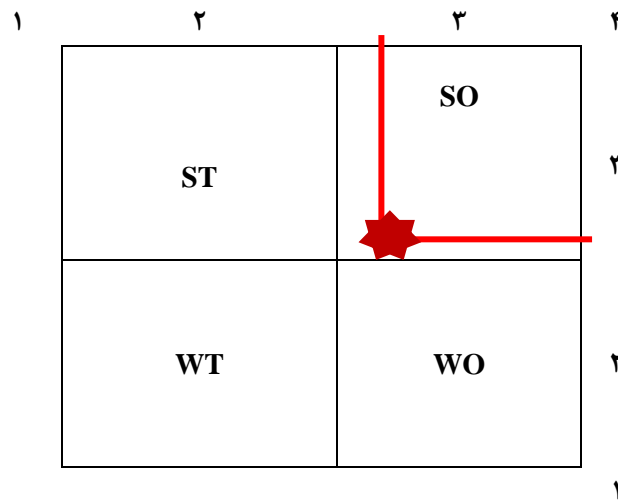
تحلیل ذینفعان معاونت آموزشی دانشگاه

ذینفعان	داخلی یا خارجی	سطح قدرت	سطح منافع	سطح پشتیبانی
اعضای هیات علمی	داخلی	۸	۷	۶
دانشجویان	داخلی	۳	۸	۲
هیات امنای دانشگاه	داخلی	۹	۷	۹
بیمارستانها	داخلی	۶	۵	۶
دانشکده ها	داخلی	۶	۷	۶
دفتر ارتباط با صنعت دانشگاه	داخلی	۶	۸	۷
پارک علم و فناوری دانشگاه	داخلی	۶	۷	۶
مرکز رشد دانشگاه	داخلی	۶	۸	۸
جامعه	خارجی	۵	۴	۳
وزارت بهداشت	خارجی	۷	۵	۱۰
سازمان نظام پزشکی و پرستاری	خارجی	۴	۴	۶
سازمانهای بیمه	خارجی	۴	۳	۳
بیماران	خارجی	۶	۴	۲
دانشگاه علوم پزشکی مجازی	خارجی	۵	۶	۵
سایر دانشگاههای علوم پزشکی و غیرپزشکی	خارجی	۵	۵	۳
سازمانهای مردم نهاد (سمن)	خارجی	۴	۵	۴
بنیاد ملی نخبگان	خارجی	۶	۶	۵
سازمانهای بین المللی مرتبط	خارجی	۵	۶	۲

ارزیابی محیط داخلی و خارجی

نمره نهایی	رتبه	ضریب	نقاط قوت	
۱۵	۳	۵	ورود رتبه‌های برتر کشوری به دانشگاه	S۱
۹	۱	۹	حمایت هیات رئیسه دانشگاه از برنامه‌ها و فعالیت‌های دانشگاه نسل سوم	S۲
۱۰	۲	۵	وجود برخی بیمارستان‌های آموزشی سرآمد در کشور	S۳
۱۲	۲	۵	وجود قطب‌های علمی آموزشی دانشگاه	S۴
۳۶	۴	۹	وجود برنامه‌های آموزشی میان رشته‌ای	S۵
۸	۴	۲	وجود دانشکده داروسازی بین‌المللی	S۶
۱۵	۳	۵	توسعه ساختار فیزیکی دانشگاه	S۷
۲۱	۳	۷	وجود اعضاء هیئت علمی نوآور و کارآفرین در علوم پایه و بالینی	S۸
۱۰	۲	۵	سرآمدی برخی گروه‌های آموزش دانشگاه	S۹
۱۲	۳	۴	تعاملات ملی و بین‌المللی برخی گروه‌های آموزشی	S۱۰
قوت‌ها				
۱۵	۳	۵	ضعف نگرش فرایندی در فعالیت‌های اجرایی	W۱
۱۶	۴	۴	توجه ناکافی به نتایج پژوهش در آموزش در تصمیم‌سازی و اجرای فرایندها	W۲
۲۸	۴	۷	نبود ساختار تشکیلاتی مصوب و متناسب با شرح وظایف دانشگاه نسل سوم	W۳
۱۵	۳	۵	کمبود فرصت‌های مطالعاتی اعضای هیات علمی و دانشجویان تحصیلات تکمیلی	W۴
۲۰	۲	۱۰	کمبود ارتباطات گروه‌های آموزشی با صنایع و فن‌آوری‌های مرتبط	W۵
۱۲	۲	۶	ضعف برنامه‌های برندسازی دانشگاه برای جذب سرمایه و توانمندی‌های بیرونی	W۶
۸	۲	۴	کمبود بانک جامع اطلاعاتی از منابع فیزیکی، انسانی، تجهیزاتی و ساختاری دانشگاه	W۷
۶	۲	۳	مقاومت در برابر تغییر	
۲۶۸		۱۰۰	جمع	

نمره نهایی	رتبه	ضریب	فرصت‌ها	
۲۴	۳	۸	ابلاغ بسته‌های تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی	O۱
۱۲	۱	۱۲	کثرت وجود صنایع و فناوری‌های ثروت‌آفرین در منطقه تحت پوشش دانشگاه	O۲
۱۰	۲	۵	راه‌اندازی مرکز MOOCs ملی	O۳
۲۰	۲	۱۰	ورود دانشجویان نسل دیجیتال به دانشگاه	O۴
۴۰	۴	۱۰	حمایت وزارت متبوع از توسعه دوره‌های مشترک ملی و بین‌المللی	O۵
۳۲	۴	۸	توجه ویژه به توسعه و راه‌اندازی دوره‌های بین‌رشته‌ای در نقشه علمی کشور	O۶
تهدیدها				
۲۴	۳	۷	توجه بیشتر وزارت بهداشت به خدمات درمانی نسبت به خدمات آموزشی	T۱
۱۲	۲	۶	عدم توجه متولیان وزارت بهداشت به برنامه ریزی‌های دوره‌های قبلی	T۲
۲۰	۲	۱۰	افزایش پذیرش دانشجویان تحصیلات تکمیلی بدون توجه به نیاز	T۳
۱۸	۲	۹	افزایش پذیرش دانشجو بدون توجه به نیازهای کشور و توان آموزشی دانشگاه	T۴
۲۸	۴	۷	تراکم رقابتی دانشگاهی در کلان منطقه ده	T۵
۲۴	۳	۸	نبود تفکر ارزش‌آفرینی و خلق ثروت در سیستم‌های دولتی	T۶
۲۶۴		۱۰۰	جمع	

راهبردها

۱. توسعه زیرساخت‌های آموزشی در راستای دانشگاه نسل سوم
۲. توسعه زیرساخت‌های آموزش مجازی در راستای فناوری‌های روز در آموزش پزشکی
۳. اعتلای اخلاق حرفه‌ای با هدف نهادینه‌سازی ارزش‌های حرفه‌ای
۴. بهینه‌سازی هدفمند و متوازن آموزش دانشجویان در راستای کارایی
۵. توسعه‌ی زیرساخت‌های لازم برای همکاری‌های ملی و بین‌المللی در حوزه آموزش
۶. مرجعیت و سرآمدی گروه‌های آموزشی در بین گروه‌های آموزشی کشور

راهبرد ۱: توسعه زیرساخت‌های آموزشی در راستای دانشگاه نسل سوم

نقش دانشگاه‌ها در راستای پاسخگویی به رشد فزاینده مورد تقاضای اقتصاد دانش‌بنیان جامعه تغییر یافته و سه دوره تکوینی آموزش محوری، پژوهش‌محوری و در نهایت ارزش‌آفرینی (نسل سوم) را طی کرده‌اند. مفهوم دانشگاه نسل سوم اینست که دانشگاه صرفاً مکانی برای یادگیری تئوری و یا انجام پروژه‌های تحقیقاتی نیست. بلکه علاوه بر تولید علم و تربیت نیروی انسانی مورد نیاز توسعه، در راستای تجاری‌سازی علم و تأسیس شرکت‌های دانش‌بنیان بوده و و مفاهیم نوآوری و کارآفرینی، نقش جدایی‌ناپذیر را در این مسیر توسعه‌ای ایفا می‌کنند.

در کشور ما نیز با توجه به چرخش برنامه چهارم توسعه اقتصادی کشور به سوی اقتصاد دانایی محور، تدوین نقشه علمی و نیز رویکرد توسعه اقتصادی دانایی محور براساس برنامه اقتصاد مقاومتی (اقتصاد دانش‌بنیان)، در هر دو وزارت علوم و بهداشت به مفاهیم "دانشگاه کارآفرین" و "دانشگاه نسل سوم" به شکل ویژه نگریسته شده است. پیشران‌های حرکت به سوی دانشگاه‌های نسل سوم:

- عدم توانایی دولت در تأمین بودجه مالی تحقیقات پیشرفته پزشکی
- تمایل مراکز خصوصی و صنعتی برای انجام تحقیقات مشترک با دانشگاه‌ها جهت حفظ مزیت رقابتی‌شان
- رقابت دانشگاه‌ها برای جذب بهترین دانشجویان، اساتید و قراردادهای تحقیقاتی
- انتظار دولت از دانشگاه‌ها برای به عهده گرفتن نقش فعال در بهره‌برداری از دانش
- نیاز به تحقیقات بین‌رشته‌ای در دنیای امروز
- نیاز به ارتقای کیفیت آموزش

در برنامه‌ی تحولی معاونت آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، "حرکت به سوی دانشگاه‌های نسل سوم، به صورت یک بسته ویژه در نظر گرفته شده است و از دانشگاه‌ها درخواست گردیده برنامه بنیادین آموزشی و توسعه‌ای خود را در قالب بسته حرکت به سوی دانشگاه‌های نسل سوم تدوین نمایند. همچنین شعار حرکت به سوی دانشگاه‌های هزاره سوم در سرلوحه اهداف و برنامه‌های دانشگاه علوم پزشکی ایران قرار گرفته است، لذا در برنامه راهبردی معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران به توسعه زیر ساخت‌های آموزشی در راستای دانشگاه نسل سوم پرداخته شده است. از جمله حیطة‌های مورد توجه این راهبرد می‌توان موارد زیر را نام برد:

- توسعه سرمایه انسانی و ارتقای نقش آموزشی اعضای هیات علمی
- ارتقای کوریکولوم‌ها در راستای پاسخگویی به نیازهای جامعه
- توسعه‌ی برنامه‌های میان‌رشته‌ای با تمرکز بر ظرفیت‌های فرابخشی
- توسعه برنامه‌های آموزش آزاد سلامت (مجازی - حضوری)
- ارتقا برنامه‌های آموزش مداوم حضوری و غیرحضوری

- شناسایی ظرفیت‌های موجود دانشگاه و نیازهای آموزشی ملی و منطقه‌ای در جهت خلق ثروت دانش بنیان
- ایجاد بانک فرصت‌های مرتبط با گروه‌های آموزشی در صنایع و فناوری
- حمایت‌های مادی و معنوی از پایان‌نامه‌های دانشجویان مقاطع مختلف در حوزه دانش‌های ارزش‌آفرین
- فراهم ساختن زمینه‌ی همکاری با صنعت در حوزه فناوری‌های نوین پزشکی

راهبرد ۲: توسعه زیرساخت‌های آموزش مجازی در راستای فناوری‌های روز در آموزش پزشکی

دنیای امروز دنیای علم، دانش و اطلاعات است و استفاده از تکنولوژی در زندگی روزمره تا حدی فراگیر شده که نمی‌توان نقش آن را در فرایند یادگیری نادیده گرفت و آموزش یادگیرنده را محدود به روش‌های سنتی حضور در کلاس درس کرد. کاربرد آموزش مجازی در آموزش پزشکی نیز به عنوان یکی از مسائل کلیدی توسعه فناوری اطلاعات در شرایط فعلی مطرح بوده و با توجه به ویژگی‌هایی مانند حجم بالای اطلاعات و کمبود وقت یادگیرنده در این حوزه آموزشی بسیار حائز اهمیت می‌باشد. با گسترش و پیشرفت آموزش مجازی، آموزش علوم پزشکی از آن در زمینه‌های مختلف از جمله آموزش جراحی، رادیولوژی و سونوگرافی، علوم بهداشتی، طب سالمندان، علوم پرستاری، طب اورژانس و... بهره جسته است و روند استفاده از آن رو به گسترش است. همچنین تحقق اهداف تحول نظام سلامت در گرو اعتلای نظام آموزش عالی سلامت است که وظیفه تربیت و تأمین منابع انسانی کارآمد را برای اجرای این برنامه بر عهده دارد و بر همین اساس یکی از کارگروه‌های تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی به توسعه آموزش مجازی در علوم پزشکی اختصاص یافته است. لذا باید همانند دانشگاه‌های معتبر دنیا با استفاده از فضای مجازی و امکانات جدید مولتی مدیا، تمهیداتی برای بهره بردن از تسهیلات و تغییرات روز افزون تکنولوژی در برنامه های آموزشی اندیشید. توسعه زیرساخت‌ها و استانداردهای آموزش مجازی قبل از پیاده‌سازی و حین اجرای آن در دانشگاه‌های علوم پزشکی ضروری می‌باشد و نقش مهمی در موفقیت و یا عدم موفقیت برنامه دارند. از جمله می‌توان به زیر ساخت فناوری مانند ایجاد مرکز آموزش مجازی و مرکز شبیه‌سازی و ظرفیت‌سازی کوریکولوم‌ها و جذب نیروی انسانی متخصص اشاره نمود. با همین رویکرد معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران به عنوان یکی از پیشگامان آموزش مجازی در راهبردها به توسعه زیر ساخت‌های آموزش مجازی در راستای فناوری‌های روز توجه نموده است.

- ایجاد مرکز آموزش مجازی
- ایجاد مرکز شبیه‌سازی و مرکز مهارت‌های بالینی مبتنی بر تکنولوژی
- ظرفیت‌سازی کوریکولوم‌ها و انطباق با مجازی‌سازی
- توسعه ساختار و تقویت تجهیزات مرکز آموزش مهارت‌های بالینی متناسب با نیازهای گروه های آموزشی
- طراحی ماژول‌های اختصاصی آموزشی مهارت‌های بالینی برای دانشجویان رشته‌های مختلف
- فراهم آوردن زمینه اجرای روش‌های نوین آموزشی در کلاس‌های درس تئوری و بخش‌های بالینی

راهبرد ۳: اعتلای اخلاق حرفه‌ای با هدف نهادینه‌سازی ارزش‌های حرفه‌ای

حرفه‌ای‌گری در علوم پزشکی مجموعه دیدگاه‌ها و رفتارهای دانشجویان علوم پزشکی و پزشک است که باعث می‌شود فرد همیشه منافع بیمار را مقدم بر منافع شخصی بداند. در جهان امروز، حرفه‌ای‌گری در پزشکی معنی و اهمیت ویژه‌ای یافته و معنای گسترده‌ای را در بر می‌گیرد. حرفه‌ای‌گری به مجموعه رفتارهایی در نظر گرفته می‌شود که سبب برقراری اعتماد و اطمینان در تعاملات بین پزشک با بیمار و جامعه می‌گردد.

ابعاد اصلی حرفه‌ای‌گری را می‌توان در این موارد بر شمرد: نوع‌دوستی، وظیفه‌شناسی و مسئولیت‌پذیری، شرافت و درستکاری، احترام به دیگران، تعالی شغلی و عدالت. با تغییرات دراماتیکی که در ارائه خدمات سلامت پیش آمده، ضرورت توجه به اخلاق و تعهد حرفه‌ای پزشکی اهمیت روز افزونی یافته است. توانمندی پزشک نه تنها به دانش پزشکی و قضاوت بالینی و مهارت او در انجام مهارت‌های پزشکی بلکه به اعتقادات ذهنی و آموزه‌های اخلاق پزشکی و اعتقاد و پایبندی او به تعهد حرفه‌ای نیز بستگی تام دارد. آموزش اخلاق پزشکی یکی از وظایف اصلی دانشگاه‌ها و در معنای وسیع‌تر، بستری برای توسعه پایبندی پزشکان و سایر حرف پزشکی به اخلاق حرفه‌ای بوده و از این رو طی سالهای اخیر مورد توجه ویژه قرار گرفته است.

براساس مطالعات، نگرش‌های جدیدی در این حوزه مطرح گردیده تا تضمین آموزش بهتر و همچنین سبب تربیت دانشجویانی شود که توانایی‌های مورد انتظار را دارا باشند. امروزه بیماران، پزشکان و متخصصان آموزش پزشکی، هشدارهای زیادی دریافت می‌دارند که علوم پزشکی دچار گریز از تعهد حرفه‌ای و تهدید ماهیت حرفه‌ای‌گری شده است که نتیجه‌ای جز صدمه دیدن سلامت و رفاه بیماران و روحیه پزشکان و پیراپزشکان ندارد.

انتظار غیرواقع‌گرایانه‌ای است که بخواهیم اخلاق پزشکی را در قالب دو واحد درسی در مقطعی از دوره تحصیل به فراگیران آموزش دهیم. عدم رسیدگی به رفتارهای غیرحرفه‌ای به سادگی باعث ترویج آن رفتار، در بین دانشجویان علوم پزشکی خواهد شد. پرداختن به یک رفتار غیرحرفه‌ای می‌تواند علاوه بر این که مشخص کند کار درست را انجام دهید، باعث بهبود رضایت کارکنان، حفظ شهرت موسسه، بهبود ایمنی بیمار، پیشرفت و بهبود برنامه درسی، مدیریت ریسک و محیط‌های کاری مولدتر خواهد شد. با توجه به توضیحات فوق و با توجه به مأموریت دانشگاه در جهت نهادینه‌کردن اخلاق پزشکی در همه سطوح دانشگاه و اینکه اعتلای اخلاق در دانشگاه‌ها از بسته‌های آموزشی مهم قلمداد شده است مشارکت در فرآیند ارزیابی و اطمینان از اینکه دانشجویان به پیامدهای لازم یادگیری و اخلاق نهادینه دست‌یافته‌اند، یکی از نقش‌های مهم و سیاست‌های اصلی دانشگاه‌های علوم پزشکی است. باشد که اخلاقی عمل کردن به عنوان یک باور و ارزش دائم و همیشگی در ذهن و ضمیر همه افراد جامعه علوم پزشکی پذیرفته شود. بر این اساس موارد زیر در راستای توسعه اخلاق حرفه‌ای مطرح می‌گردد:

- اضافه نمودن مباحث اخلاق حرفه‌ای و مهارت‌های حرفه‌ای به کوریکولوم آموزشی دانشجویان
- تشکیل کمیته‌های اخلاق حرفه‌ای در دانشکده‌ها و تعیین شرح وظایف آنها
- طراحی دوره‌های آموزشی مهارت‌های ارتباطی به صورت مولتی‌مدیا متناسب با رشته‌های تخصصی
- معرفی اساتید پیشکسوت و چهره‌های مطرح در اخلاق حرفه‌ای در هر سال و الگوسازی در این زمینه
- تدوین و پیاده‌سازی استاندارد و راهنمای اخلاق حرفه‌ای در آموزش پایه و بالینی
- تدوین و پیاده‌سازی درسنامه اخلاق پزشکی
- تاسیس مرکز تحقیقات اخلاق حرفه‌ای
- اصلاح نظام ارزشیابی اساتید بر اساس مبانی اخلاق حرفه‌ای

راهبرد ۴: توسعه‌ی زیرساخت‌های لازم برای همکاری‌های ملی و بین‌المللی در حوزه آموزش

بدون شک توسعه و گسترش مرزهای دانش نقش بديهی در رشد و تعالی جامعه دارد. در این راستا و به منظور سرعت بخشیدن به توسعه علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران و تسهیل و تسریع در بین‌المللی نمودن عرصه آموزش، گسترش فعالیت‌های بین‌المللی دانشگاه می‌تواند به ایجاد و خلق فرصت‌های فراوان برای دانشگاه در امور آموزشی منجر گردد.

با توجه به گستردگی فعالیت‌ها و تنوع چشم‌گیر رشته‌های تحصیلی و گروه‌های آموزشی دانشگاه، مأموریت حوزه آموزش دانشگاه در بعد بین‌المللی، اثرگذاری و جهت‌دهی رشد علمی و فناوری در جامعه جهانی، حضور فعال در رقابت‌های دانشی در جامعه‌ی

بین‌المللی و تعامل و مشارکت با دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی و پژوهشی و درمانی معتبر دیگر کشورها، جذب اساتید، دانشجویان و دانش پژوهان خارجی داوطلب به آموزش و پژوهش در دانشگاه علوم پزشکی ایران است.

- ایجاد بستری برای معرفی و توسعه علمی - آموزشی دانشگاه در سطح بین‌المللی
- ایجاد زمینه و بستر مناسب جهت حضور استادان به‌عنوان فرصت مطالعاتی جهت مشارکت‌های آموزشی در ابعاد بین‌المللی
- ارتقای تعاملات ملی بین‌دانشگاهی در سطح دانشجویی و هیات علمی
- ارتقای تعاملات بین‌المللی بین‌دانشگاهی در سطح دانشجویی و هیات علمی
- ارائه خدمات در حوزه سلامت در سطح بین‌المللی با محوریت تورسم‌درمانی

راهبرد ۵: بهینه‌سازی هدفمند و متوازن آموزش دانشجویان در راستای کارایی

انفجار اطلاعاتی، افزایش جمعیت، تحولات و دگرگونی‌های سریع تکنولوژیک اتفاقی است که فرایند آموزش و هدایت افراد را تحت تاثیر قرار می‌دهد، از این رو متناسب نمودن دروس و اهداف آموزشی با تحولات جهانی، و بر عهده گرفتن نقش آموزش ارزش آفرینی، کارآفرینی و افزایش خلاقیت دانشجویان از وظایف اصلی دانشگاه‌ها به‌عنوان بزرگترین نهاد آموزش کشور است.

از مهمترین وظایف دانشگاه ایجاد سلاست فکری، رویاپردازی و خلاقیت، عدم تغییر در ویژگی عمل‌گرایی و نیز مشخص بودن اثر آموزش بر تقویت خلاقیت و زیر مجموعه‌های آن بازرگری و برنامه‌ریزی‌های نوین آموزشی مبتنی بر عمل‌گرایی می‌باشد. امروزه کارآفرینی یکی از شاخص‌های توسعه در کشورهای رو به رشد محسوب می‌شود.

توجه اساسی به اهداف آموزشی به منظور تعمیق و گسترش فرهنگ کارآفرینی به عنوان یکی از نیازهای ضروری جامعه، از وظایف طراحان برنامه‌ریزی آموزشی در دانشگاه‌ها بوده و نیازمند توجه جدی‌تری است. غفلت بیشتر در این زمینه منجر به بی‌انگیزه‌گی و دل‌سردی نسل مولد کشور خواهد شد. انبوه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و نیروهای متخصص جویدی کار، معطل بیکاری و اشتغال، پایان‌پذیر بودن منابع و دخیل زیرزمینی نفت و گاز مثال‌های کوچکی برای توجه و ضرورت بهینه‌سازی و هدفمند نمودن متوازن آموزش و پرورش دانشجویان است و می‌توان از طریق آموزش کارآفرینی زمینه بروز خلاقیت و نوآوری و توسعه اشتغال مولد، تولید ثروت و سرمایه در کشور را فراهم نموده تا استقلال و پیشرفت اقتصادی نظام که در توسعه و کمال همه جانبه کشور موثر است تکامل حقیقی یابد.

اگر کارآفرینی را فرایند خلق چیزی با ارزش و متفاوت، از طریق اختصاص زمان و تلاش کافی، در نظر بگیریم و بدانیم از نظر کارشناسان اقتصادی، کارآفرین کسی است که منابع، نیروی کار و سرمایه را با هم ترکیب می‌کند تا ارزش آنها را نسبت به حالت اولیه‌اش افزایش یابد. ارزش توجه به این استراتژی را درک نموده‌ایم.

هدفمند کردن آموزش به منظور خلق اکوسیستم حمایت از خلاقیت و نوآوری با هدف ارائه فرصت به دانشجویان در باور خلاقیت‌های خودجوش و راه اندازی کسب و کارهای فناورانه توجه خاص به نوآوری، خلاقیت، سرزندگی و شادابی فضای اجتماعی دانشگاه، توجه به زمینه‌های ارتقای قابلیت اشتغال دانش‌آموختگان بدون انحراف از اهداف آموزشی و پژوهشی دانشگاه از مهمترین دستاوردهای رسیدن به این استراتژی می‌باشد. آگاهی از نیاز ذی‌نفعان و مسئولیت‌ها و تکالیف محوله به فارغ‌التحصیلان گروه‌های مختلف منجر به متوازن بودن آموزش و هدفمند بودن بیش از پیش آن خواهد شد.

- ایجاد بانک اطلاعاتی صنایع و فناوری‌های مرتبط با گروه‌های آموزشی
- توسعه دوره‌های پودمانی کارآفرینی ویژه دانشجویان
- ظرفیت‌سازی تحصیل همزمان دانشجویان در برنامه‌های بین رشته‌ای
- فراهم ساختن زمینه همکاری‌های آموزشی و تبادل دانشجویان علوم پزشکی با دانشگاه‌های معتبر دنیا به‌ویژه در دوره‌های تحصیلات تکمیلی
- طراحی دوره‌های کوتاه‌مدت توانمندسازی دانشجویان جهت تقویت مهارت‌های کارآفرینی

راهبرد ۶: مرجعیت و سرآمدی گروه‌های آموزشی در بین گروه‌های آموزشی کشور

گروه‌های آموزشی بهترین بستر و جایگاه برای رسیدن به هدف‌های آموزشی دانشگاه محسوب می‌شوند. بدون شک رشد و تعالی یک گروه آموزشی بدون تفکر دورنگر و نگاه یا افق بلند مدت میسر نمی‌باشد. بالندگی و سرآمدی یک گروه آموزشی نیازمند وجود زیرساخت‌های مربوطه است.

بهره‌مندی از توانمندی‌های گروه‌ها، فرصت مناسبی برای ارتقا و تعالی دانشگاه محسوب می‌گردد. بنابراین ضرورت دارد ضمن معرفی برجسته‌ترین توانمندی‌ها و موفقیت‌های دانشگاه به مجامع علمی برنامه‌ای جهت رشد و توسعه در آینده نیز در نظر گرفته شود. بر اساس متون بالادستی کشور، چشم‌انداز دستیابی به سرآمدی و مرجعیت علمی از سال ۱۳۹۴ همزمان با معرفی بسته‌های تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی در سطح کشور آغاز به کار کرد.

در افق چشم‌انداز این برنامه، شناسایی مجموعه‌های سرآمد، توانمند و ارائه حمایت‌های ویژه از آنهاست که کشور را به سمت مرجعیت علمی در منطقه و جهان سوق می‌دهد. نیل به هدف چشم‌انداز فوق در گرو بازنگری ساختارها و بالا بردن کارایی و کارآمدی نظام علمی، تحقیقاتی و فناوری کشور می‌باشد. در این میان، یونیت‌های خواهان سرآمدی در مقایسه با رقبای خود، می‌بایست در پاسخگویی به نیازها و انتظارات جامعه با تکیه بر دانش خود حرکت کند.

بنابراین به‌منظور تحقق این راهبرد در حوزه‌ی آموزش دانشگاه، تبیین حیطه‌هایی که دانشگاه علوم پزشکی ایران در آن قابلیت کسب مرجعیت علمی و سرآمدی دارد، امری ضروری است سپس بسیج منابع و امکانات در جهت تحقق این هدف صورت می‌پذیرد. در خصوص سرآمدی و مرجعیت گروه‌های دانشگاه موارد ذیل را می‌توان در نظر گرفت:

- شناسایی ظرفیت‌های شاخص دانشگاه در جهت توسعه و سرآمد سازی آنها در کشور
- ارتقاء استانداردهای آموزشی در دانشکده‌های تحت پوشش دانشگاه
- شناسایی اساتید برتر و حمایت از ایشان در جهت توسعه توانمندی‌ها